

Hegy alá gurítja...

Hegy alá gurítja a nyarat
Augusztus. Csendesedő napok.
Köd párnával a feje alatt
A forrás is álmosan motyog.

Rákollót nyit a Tejút, és
Beleszab a virradatba,
S a lomha nyár emelőjét
Óvatosan elforgatja.

Óvatosan, óvakodva
Járjatok szelek felettem,
Hogy az éj csecsemő-holdja
Ne riadjon, ne remegjen.

Felejts el...

Felejts el engem és e
Sok-sok közös napot,
És szívedbe ne vess se
Bosszút, se bánatot.

De őrizd meg e nyár
Emlékeként – az éjben
Mint fűjtató zihált
A zivatar sötéten,

S bronzkarral rázta a
Mennydörgés künn a fákat,
Mert bennünk majd e vad
Idő új létre támad.

BAKA ISTVÁN fordításai